

Roma Ngadegkeun Titingalian - Nomer Genep

Pasulayan-pasulayan Nubuatan dina Sajarah Adventis: Ngartos Pasalia Pamadegan antara Uriah Smith jeung James White ngeunaan Daniel 11:36

Jeff Pippenger
2024-08-14

Urang keur nyanghareupan genep garis pasualan nubuat anu geus lumangsung dina sajarah Adventisme ti taun 1798 nepi ka mangsa kiwari.

“Dina sajarah jeung nubuat, Firman Allah ngagambarkeun pasalia panjang nu terus lumangsung antara bebeneran jeung kasalahan. Pasalia éta kénéh lumangsung nepi ka ayeuna. Hal-hal anu geus kajadian baheula bakal kaulang deui. Paséa-paséa heubeul bakal dihirupkeun deui, jeung tiori-tiori anyar bakal terus-terusan mucunghul. Tapi umat Allah, anu dina kapercayaan maranéhna jeung dina kacumponan nubuat geus nyekel peran dina ngawartakeun amanat malaikat kahiji, kadua, jeung katilu, nyaho di mana maranéhna nangtung. Maranéhna boga pangalaman anu leuwih mulya batan emas murni. Maranéhna kudu nangtung pageuh saperti batu karang, nyekel pageuh awal kayakinan maranéhna nepi ka ahir.” Selected Messages, buku 2, 109.

Dina artikel saméméhna geus dibahas pasulayan anu kahiji jeung anu pamungkas ngeunaan kakawasaan Romawi, sarta ayeuna urang baris ngulik pasulayan anu kajadian antara Uriah Smith jeung James White. Uriah Smith nyelapkeun “tafsiran pribadi”-na sorangan kana ayat tilu puluh genep.

“AYAT 36. Jeung raja éta bakal ngalakukeun nurutkeun kahayangna sorangan; sarta anjeunna bakal ngagungkeun dirina, jeung ngamulyakeun dirina ngaleuwihan unggal allah, sarta bakal ngucapkeun perkara-perkara anu matak héran ngalawan Allahna sakabéh allah, sarta bakal hasil nepi ka amarah éta réngsé kalaksanakeun; sabab anu geus ditangtukeun téh bakal kajadian.

“Raja anu diwanohkeun di dieu henteu bisa nuduhkeun kakawasaan anu sarua jeung anu pamungkas tadi disebutkeun; nya éta kakawasaan papal; sabab rinci-rincianana moal cocog lamun dilarapkeun ka kakawasaan éta.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 292.

Smith ngaku yén kakawasaan dina ayat saméméhna téh nyaéta “Roma kapapaan,” tapi anjeunna nyebutkeun yén ciri-ciri dina ayat tilu puluh genep lain ciri-ciri nubuat anu ngaidentifikasi Roma kapapaan. Éta pamadegan téh palsu. Kudu diinget yén dina pamberontakan taun 1863, tujuh mangsa dina Imamat pasal dua puluh genep disisihkeun, ku kituna gambaran ngeunaan tujuh mangsa dina dua tugu Habakuk ogé ditampik. Boh bagan 1843 boh bagan 1850 ngagambarkeun tujuh mangsa pas di tengah-tengah bagan, jeung duanana nempatkeun salib di tengah garis tujuh mangsa. Nalika cahaya anyar ngeunaan tujuh mangsa sumping dina taun 1856 lajeng satuluyna ditampik, éta nandaan panampikan kana dua tugu Habakuk, jeung ogé kana wibawa Roh Nubuat, anu kacida écésna ngaidentifikasi yén duanana bagan téh dipingpin ku Allah.

Numutkeun Sister White, panipuan panungtungan Iblis nyaéta pikeun ngajadikeun kasaksian Roh Allah henteu aya gunana; sarta di dieu panipuan anu kahiji ogé nyaéta pikeun ngajadikeun kasaksian Roh Allah henteu aya gunana, jeung éta ogé ngagambarkeun panolakan sakaligus kana bebeneran-bebeneran dasar dina dua bagan éta, sarta leuwih husus deui kana tujuh mangsa.

Dina mangsa pamberontakan taun 1863, taya lian iwal ti Uriah Smith anu nyieun bagan palsu taun 1863, anu ngaleungitkeun garis ngeunaan tujuh kali. Nepi ka taun 1863 Uriah Smith geus nutup panonna kana cahya ngeunaan tujuh kali, sarta teu mampuh ningali yén aya dua “indignations” anu diidentifikasi ku Daniel. Dua indignations éta ngagambarkeun tujuh kali ngalawan karajaan kalér Israil, jeung karajaan kidul Yuda. Nu kahiji ngalawan sapuluh kaom kalér dimimitian dina 723 SM sarta réngsé dina 1798, jeung nu kadua dimimitian dina 677 SM sarta réngsé dina 1844.

Dina pasal dalapan, Jibril sumping ka Daniel pikeun ngajelaskeun titingalian marah, sarta patalina jeung padamelanana éta, anjeunna maparin hiji kasaksian kadua ngeunaan taun 1844. Dua rébu tilu ratus taun dina Daniel pasal dalapan réngsé dina taun 1844, sarta kitu deui réngséna anu pamungkas tina dua murka ngalawan karajaan kalér jeung karajaan kidul.

Jeung anjeunna ngandika, “Tingali, Kami bade maparin ka maneh nyaho naon anu bakal kajadian dina ahir pungkasan tina amarah éta; sabab dina waktu anu geus ditangtukeun, ahirna bakal datang.” Daniel 8:19.

Tungtung panungtungan nganggap geus aya tungtung anu kahiji. Tungtung panungtungan tina dua kajengkelan éta, anu saukur ungkara séjén pikeun tujuh kali, réngsé dina taun 1844, jeung kajengkelan anu kahiji réngsé dina taun 1798. Ayat anu ku Smith disebut henteu ngandung spésifikasi naon waé ngeunaan kakawasaan kapapaan, sabenerna nangtukeun taun nalika kapapaan bakal nampa tatu maotna.

Jeung raja éta bakal ngalakukeun sakumaha kahayangna sorangan; sarta manéhna bakal ngagunkeun dirina, jeung ngamulyakeun dirina ngaleuwihan unggal allah, sarta bakal ngucapkeun hal-hal anu matak héran ngalawan Allahna sagala allah, sarta bakal hasil nepi ka amarah éta réngsé; sabab anu geus ditangtukeun éta pasti bakal kalakonon. Daniel 11:36.

“Raja” dina ayat tilu puluh genep bakal “makmur nepi ka murka geus kalaksanakeun.” Perhatikeun naon anu ditulis ku Smith ngeunaan Daniel pasal dalapan, ayat dua puluh tilu jeung dua puluh opat dina buku anu sarua, tempat anjeunna ngaku yén kakawasaan kapapaan henteu miboga sipat-sipat anu luyu pikeun ngeusian ayat tilu puluh genep.

“AYAT 23. Jeung dina mangsa ahir karajaan maranéhna, waktu para palanggar geus nepi ka pinuh, bakal nangtung saurang raja nu beungeutna galak, sarta ngarti kana ucapan-ucapan poék. 24. Jeung kakawasaanana bakal kuat, tapi lain ku kakawasaanana sorangan; sarta manéhna bakal ngancurkeun kalawan matak pikaheun, sarta bakal hasil, sarta ngalakonon, sarta bakal ngancurkeun jalma-jalma nu kuat jeung umat anu suci. 25. Jeung ku kawijakanana ogé manéhna bakal nyababkeun tipu daya hasil dina leungeunna; sarta manéhna bakal ngagunkeun dirina dina haténa, sarta ku karapihan bakal ngancurkeun loba jalma: manéhna ogé bakal nangtung ngalawan Pangeran para pangeran; tapi manéhna bakal diruksak tanpa leungeun.

“Kakawasaan ieu neruskeun ka opat bagéan karajaan embe dina mangsa ahir karajaan maranéhna, nya éta nuju kana tungtung lalampahan kakawasaan maranéhna. Tangtu waé, ieu téh sarua jeung tanduk leutik dina ayat 9 jeung satuluyna. Larapkeun ieu ka Roma, sakumaha geus dipedar dina katerangan ngeunaan ayat 9, mangka sagalana jadi saluyu tur écés.

“‘Hiji raja anu bengis rupana.’ Musa, dina ngaramalkeun hukuman anu bakal tumiba ka urang Yahudi ku kakawasaan ieu kénéh, nyebut éta ‘hiji bangsa anu bengis rupana.’ Ul. 28:49, 50. Teu aya bangsa anu dina jajaran perangna némbongkeun katingal anu leuwih matak pikasieuneun tibatan bangsa Romawi. ‘Ngartos kana ucapan-ucapan anu poék.’ Musa, dina Kitab Suci anu kakara dirujuk téa, nyebutkeun, ‘anu basana moal kaharti ku maneh.’ Ieu moal bisa dilarapkeun ka urang Babul, Persia, atawa Yunani, dina patalina jeung urang Yahudi; sabab basa Kaldea jeung Yunani dipaké, boh leuwih loba boh leuwih saeutik, di Palestina. Tapi hal ieu teu kitu dina basa Latin.”

“Lamun jalma-jalma durhaka geus nepi ka pinuh.” Sapanjangna, patalina antara umat Allah jeung jalma-jalma anu nindes maranéhna terus ditegeskeun. Ku lantaran palanggaran-palanggaran umat-Na, maranéhna dipasrahkeun kana pangawulaan. Jeung kalanggengan maranéhna dina dosa mawa hukuman anu leuwih beurat. Dina euweuh mangsa urang Yahudi, minangka hiji bangsa, leuwih ruksak sacara moral tibatan dina waktu maranéhna asup kana kakawasaan urang Rum.

“‘Gagah, tapi lain ku kakawasaan sorangan.’ Kasuksésan bangsa Romawi téh kalolobaanana lantaran pitulung ti para sekutu maranéhna, jeung lantaran ayana pabedaan di antara musuh-musuhna, anu salawasna siap ku maranéhna dimangpaatkeun. Roma Kapapaan ogé jadi gagah ku jalan kakawasaan-kakawasaan sekuler anu ku dirina dikawasaan sacara rohani.

“‘Anjeunna bakal ngancurkeun kalayan luar biasa.’ PANGERAN ngawartoskeun ka urang Yahudi ku jalan nabi Ezekiel yén Mantenna bakal nyerahkeun maranéhna ka jalma-jalma anu ‘tarampil pikeun ngancurkeun;’ sarta pangbantaian sabelas ratus rébu urang Yahudi dina mangsa karuksakan Yerusalem ku tentara Romawi, mangrupa pangesahan anu pikasieuneun kana kecap-kecap nabi éta. Jeung Roma dina fase kadua, atawa fase kepausanana, tanggung jawab kana pupusna lima puluh juta martir.

“‘Jeung ku kawijakanana deuih manéhna bakal ngajadikeun tipu daya hasil mekar dina pananganana.’ Roma geus kasohor ngaleuwihan sagala kakawasaan séjén ku kawijakan tipu dayana, anu ku éta bangsa-bangsa dibawa kana kakawasaanana. Ieu leres boh pikeun Roma kapir boh pikeun Roma kapausan. Jeung ku kituna, ku karapihan, manéhna ngancurkeun loba jalma.

“Jeung Roma, ahirna, dina diri salah saurang gubernurna, nangtung ngalawan Pangeran para pangeran, ku jalan ngajatuhan putusan hukuman pati ka Yesus Kristus. ‘Tapi anjeunna bakal diremuk tanpa leungeun,’ hiji ungkara anu ngaidéntifikasi karuksakan kakawasaan ieu jeung dipaéhanana éta arca dina pasal 2.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 202–204.

Smith, dua kali dina petikan éta, nétélakeun yén sipat-sipat nubuat ngeunaan Roma kapir jeung Roma paus téh bisa silihganti, sabab éta ngan saukur mangrupa perwujudan Roma dina dua faséna, saperti campuran beusi jeung liat dina Daniel pasal dua, anu ku Sister White diidéntifikasi

minangka lambang karajinan gareja jeung karajinan nagara. Nalika Daniel nyatakeun dina ayat-ayat anu keur dipedar ku Smith—yén Roma “bakal hasil, jeung ngalaksanakeun,” sarta yén Roma “bakal nyababkeun tipu daya hasil dina leungeunna,”—Smith nyebutkeun yén dina ayat tilu puluh genep “raja” anu “bakal hasil nepi ka bebendu éta réngsé,” nandakeun hiji sipat nubuat tina boh Roma kahirup boh Roma paus. Saterusna manéhna ngaku yén euweuh hiji-hijina sipat Roma dina ayat tilu puluh genep anu ngarujuk kana kakawasaan paus.

Urang geus ngarujuk ka Smith pikeun ngadukung panandaan yén Roma téh para panjarah anu netepkeun éta titingalian, sarta salah sahiji tina opat ciri nubuat dina ayat opat welas nyaéta yén Roma ngaluhurkeun dirina sorangan.

Jeung dina mangsa-mangsa éta loba anu baris nangtung ngalawan raja ti kidul; kitu deui anu ngarampog ti bangsamu bakal ngangkat dirina pikeun netepkeun tetenjoan éta; tapi maranéhna bakal tumpur. Daniel 11:14.

Smith ngaku yén ciri-ciri raja dina ayat tilu puluh genep teu cocog jeung kakawasaan kapapaan, sanajan saméméhna anjeunna ngabela yén anu ngangkat dirina sorangan dina ayat opat welas téh nyaéta Roma. Tapi raja dina ayat tilu puluh genep “bakal ngagedékeun dirina sorangan.” Raja anu sarua pisan dina ayat tilu puluh genep éta bakal “ngucapkeun hal-hal anu matak pikaheraneun ngalawan Allah anu ngungkulan sakabéh allah.” Dina kitab Daniel kakawasaan kapapaan “bakal ngucapkeun kecap-kecap anu gedé ngalawan Nu Maha Luhur,” jeung dina kitab Wahyu kakawasaan kapapaan ngahujat ngalawan Nu Maha Luhur.

Lajeng anjeunna dipaparin sungut pikeun ngucapkeun perkara-perkara anu agung jeung hujat-hujat; sarta kakuatan dipaparin ka anjeunna pikeun neruskeun salila opat puluh dua bulan. Jeung anjeunna muka sungutna dina hujat ka Allah, pikeun ngahujat asma-Na, jeung Kemah Suci-Na, jeung maranéhanana anu cicing di sawarga. Wahyu 13:5, 6.

Sagala katerangan nubuat ngeunaan kakawasaan kapapaan kauninga dina ayat ka tilu puluh genep.

Jeung éta raja bakal ngalakukeun nurutkeun kahayangna sorangan; sarta anjeunna bakal ngagungkeun dirina, jeung ngamulyakeun dirina leuwih luhur ti batan unggal allah, sarta bakal ngucapkeun hal-hal anu matak ngahérankeun ngalawan Allahna sagala allah, sarta bakal hasil nepi ka amarah éta tuntas; sabab anu geus ditangtukeun téh bakal kalakonan. Daniel 11:36.

Para panapsir manusa téh mindeng teu bisa dipercaya, tapi loba panapsir Advent méré kasaksian kana bebeneran anu écés yén ayat tilu puluh genep éta anu keur diparafrasakeun ku rasul Paulus tina 2 Tesalonika, nalika anjeunna nyarioskeun ngeunaan jelema dosa.

Ulah aya anu nipu ka maraneh ku jalan naon baé; sabab poé éta moal datang, iwal lamun pangmurtadan datang heula, sarta jelema durhaka éta dinyatakeun, nya éta anak kabinasaan; anu ngalawan sarta ngagungkeun dirina sorangan ngaleuwihan sakur anu disebut Allah atawa anu disembah; nepi ka manéhna, saolah-olah Allah, calik di Bait Allah, nembongkeun dirina yén manéhna téh Allah. 2 Tesalonika 2:2, 3.

Ayat ka tilu puluh genep nyatakeun yén “anjeunna bakal ngagungkeun dirina sorangan, sarta ngagedékeun dirina sorangan ngaleuwihan unggal allah,” sarta Paulus nyebutkeun “sangkan éta

jalma dosa dinyatakeun, anak kabinasaan; anu ngalawan jeung ngagungkeun dirina sorangan ngaleuwihan sagala anu disebut Allah, atawa anu disembah.” Jelas yén Smith henteu miboga kawenangan nubuat pikeun ngaku yén raja dina ayat ka tilu puluh genep téh béda ti raja anu keur dipedar dina ayat-ayat anu ngantarkeun ka ayat ka tilu puluh genep. Sacara gramatikal anjeunna henteu miboga alesan anu sah pikeun nyieun panerapan anu cacad éta, sarta pangakuanana yén anjeunna ngalakukeun kitu lantaran ayat ka tilu puluh genep henteu miboga ciri-ciri kakawasaan kapapaan mangrupa panguletan Kitab Suci dina usaha netepkeun hiji tafsir pribadi.

Urang ogé boga kecap nubuat anu leuwih pasti; sarta hade lamun maranéh merhatikeun éta, saperti kana hiji caang anu moncorong di tempat poék, nepi ka poé ngajarang, sarta bentang isuk medal dina hate maranéh: Anu kudu dipikanyaho heula, yén euweuh hiji nubuat Kitab Suci anu asalna tina tafsir sorangan. Sabab nubuat téh henteu baheula sumping ku kersa manusa; tapi jalma-jalma suci kagungan Allah nyarita sakumaha maranéhna digerakkeun ku Roh Suci. 2 Petrus 1:19–21.

Salila mangtaun-taun Adventisme Laodikea, geus loba teolog, pendeta, jeung pangarang Advent nu ngabahas naha maranéhna nganggap panerapan Smith téh leres atawa lepat. Hiji pendeta Australia, Louis Were, anu geus lila pupus, nyéépkeun kalolobaan palayananna pikeun nangtang modél nubuatan palsu Smith. Alesan panolakanana lain saukur ku sabab Smith antukna ngaidéntifikasi raja anu nepi ka tungtungna dina ayat opat puluh lima minangka Turki, tapi platform Smith ogé ngahasilkeun panerapan Armagedon anu teu leres. Dina taun 1980-an, atawa kira-kira dina mangsa éta, saurang pangarang Advent nyerat hiji buku nu judulna, *Adventists and Armageddon, Have we Misunderstood Prophecy?* Ngaran pangarangna nyaéta Donald Mansell, sarta bukuna kénéh sayaga.

Mansell ngalacak sajarah anu ngarah ka Perang Dunya Kahiji jeung Perang Dunya Kadua, bari nunjukkeun yén nalika duanana perang éta katempo geus ngadeukeutan, para panginjil Advent mimiti ngagunakeun panerapan palsu Smith ngeunaan Turki nu maju ka Yerusalem literal minangka tanda Armagedon jeung ahir dunya. Anjeunna ngabuktikeun ngaliwatan daptar kaanggotaan garéja yén nalika masing-masing perang éta ngadeukeutan, loba jiwa diasupkeun kana kaanggotaan garéja Advent, dumasar kana tekenan nubuatan para panginjil anu dicokot tina pamadegan Smith anu cacad ngeunaan Armagedon.

Nalika salah sahiji perang éta réngsé, sarta ramalan-ramalan anu cacad éta henteu kajadian, gereja kaleungitan anggota leuwih loba tibatan anu kungsi dipibanda tina modél profétik anu disusun ku Smith.

Ku panolakan Smith kana amanat dasar kaum Millerit, sarta ku kasadiaanana ngamajukeun tafsir pribadina ngeunaan ayat tilu puluh genep nepi ka opat puluh lima tina kitab Daniel, logika Smith ngahasilkeun hiji modél nubuat anu dumasar kana kajadian-kajadian anu keur lumangsung.

Dina perdebatan antara Smith jeung James White ngeunaan raja anu nepi ka ahirna dina ayat panungtung Daniel sabelas, James White ngedalkeun hiji logika anu sacara ringkes ngagambarkeun pondasi nubuat Smith anu keusik. White ngajarkeun yén “nubuat ngahasilkeun sajarah, tapi sajarah henteu ngahasilkeun nubuat.”

Para panginjil Adventisme nu digawé saméméh duanana perang ngamangpaatkeun sajarah nu keur mekar pikeun nampilkeun modél nubuat Armagedon Smith nu cacad, sarta pagawéan maranéhna, nu katingalina kacida diberkahanana dina mangsa nu ngadeukeutan ka perang-perang éta, ngahasilkeun karugian bersih nalika kabuktian yén modél nubuat éta dumasar kana tafsir pribadi.

Sing waspada ka nabi-nabi palsu, anu datang ka maraneh maké papakéan domba, padahal di jerona maranéhna ajag-ajag galak. Maraneh bakal nyaho maranéhna tina buahna. Naha jalma metik buah anggur tina rungkun cucuk, atawa buah ara tina rungkun onak? Kitu deui, unggal tangkal anu hade ngahasilkeun buah anu hade; ari tangkal anu goréng mah ngahasilkeun buah anu goréng. Tangkal anu hade moal bisa ngahasilkeun buah anu goréng, kitu deui tangkal anu goréng moal bisa ngahasilkeun buah anu hade. Unggal tangkal anu henteu ngahasilkeun buah anu hade bakal ditegor, tuluy dialungkeun kana seuneu. Ku sabab kitu, maraneh bakal nyaho maranéhna tina buahna. Mateus 7:15–20.

Kasukaan Smith pikeun ngamajukeun hiji modél profétis pribadi ngeunaan raja dina ayat tilu puluh genep ngahasilkeun akibat nyaéta ogé nyiptakeun panerapan anu salah ngeunaan bala kagenep jeung Armagedon.

Malaikat anu kagenep ngocorkeun pingganana ka walungan gedé Efrat; cai na jadi saat, supaya jalan pikeun raja-raja ti wetan bisa disadiakeun. Jeung kuring ningali tilu roh najis kawas bangkong kaluar tina sungut naga, jeung tina sungut sato galak, jeung tina sungut nabi palsu. Sabab eta téh roh-roh setan, anu ngalakukeun mujijat-mujijat, anu indit ka raja-raja di bumi jeung ka sakuliah dunya, pikeun ngumpulkeun maranéhanana kana peperangan dina poe agung Allah Nu Maha Kawasa. Tingali, Kami datang siga maling. Bagja jalma anu jaga, sarta ngajaga pakeanana, supaya ulah leumpang taranjang, jeung maranehna ningali kaera-Na. Jeung anjeunna ngumpulkeun maranehanana babarengan ka hiji tempat anu dina basa Ibrani disebut Armageddon. Wahyu 16:12–16.

Sakumaha anu geus ku kami dituduhkeun saméméhna, bala kagenep datang sanggeus panutupan mangsa ujian manusa; ku sabab éta, pangéling anu ngandung parentah supaya ngajaga pakéan maranéh, tangtu nuduh kana hiji perkara pangujian anu kajadian saméméh Mikael nangtung, mangsa ujian manusa ditutup, sarta bala kahiji dimimitian. Bala kagenep ngaidentifikasi kagiatan naga, sato galak, jeung nabi palsu, anu mangrupikeun hiji pakumpulan tilu rupa anu ngahiji dina hukum Minggu anu bakal enggal datang. Pakumpulan tilu rupa éta nyaéta Roma Modéren, sarta lambang anu ngaidentifikasi jeung netepkeun pakumpulan tilu rupa Roma Modéren éta nyaéta “garong ti umat anjeun,” anu “ngaluhurkeun dirina pikeun netepkeun tetenjoan” sarta “ragrag.”

Panggeuing tina bala kagenep, lamun kahartos, ngamungkinkeun hiji jiwa pikeun ngajaga papakéanana, tapi lamun ditampik, éta ninggalkeun hiji jiwa taranjang, anu mangrupa salah sahiji tina lima sipat urang Laodikea. Lambang anu netepkeun panggeuing éta nyaéta para garong ti bangsa anjeun, anu ngangkat dirina sorangan sarta tungtungna rubuh. Suleman ngandika yén lamun umat Allah teu boga éta titenan, maranéhna binasa.

Di mana teu aya tetenjoan, umat jadi leungit; ari nu ngajaga hukum, bagja manéhna. Siloka 29:18.

Kecap Ibrani “binasa” ngandung harti “ngajadikeun taranjang”, sarta Yohanes nyatet, “Bagja jalma anu jaga, jeung ngajaga pakeanana, supaya ulah leumpang taranjang, sarta maranéhna ningali kaéra-na.” Smith salah ngeunaan Raja ti Kalér, jeung éta pondasi nubuat anu palsu ngamungkinkeun anjeunna ngamekarkeun hiji panerapan nubuat anu, lamun ditarima, ngahasilkeun kataranjangan, anu mangrupa lambang urang Laodikea, anu dimuntahkeun kaluar tina baham Gusti.

Smith teu kagungan kasusah dina ngabela idéntifikasi palsu anyarna ngeunaan Raja ti Kalér ngalawan salaki nabi awéwé éta, nyaéta James White. Para sajarawan Adventis, kitu deui Sister White, nyangking pasalia pamadegan maranéhna anu kasohor éta. Ellen White ngébréhkeun teges ka salakina jeung ka Smith lantaran maranéhna ngantepkeun bédana pamadegan ngeunaan saha anu dilambangkeun ku raja ti kalér dina Daniel pasal sabelas, diasupkeun kana ranah umum. Dina pisan publikasi Adventis anu pangheulana sanggeus Kaceuceub Agung taun 1844, James White nulis:

“Yen Isa gugah, tuluy nutup panto, sarta sumping ka Nu Maha Kolot dina poé-poé, pikeun nampi karajaan-Na, dina bulan ka-7, taun 1844, éta ku sim kuring dipercaya sapinuhna. Tingali Lukas 13:25; Mateus 25:10; Daniel 7:13,14. Ari ngadeg-na Mikael, Daniel 12:1, katingalina mangrupa kajadian séjén, pikeun maksud anu béda. Gugah-Na dina taun 1844 téh pikeun nutup panto, sarta sumping ka Rama-Na, pikeun nampi karajaan-Na, jeung kakawasaan pikeun maréntah; tapi ngadeg-na Mikael téh pikeun nembongkeun kakawasaan karajaan-Na, anu sabenerna geus kagungan-Na, dina ngancurkeun jalma-jalma jahat, jeung dina ngabébaskeun umat-Na. Mikael bakal ngadeg dina waktu kakawasaan pamungkas dina pasal 11 nepi ka tungtungna, sarta moal aya anu nulungan anjeunna. Kakawasaan ieu téh anu pamungkas nu nincak-nincak gareja Allah anu sajati; sarta ku sabab gareja anu sajati téh masih kénéh ditincak-tincak, jeung dipiceun ku sakumna dunya Kristen, ku kituna écés yén kakawasaan panindes anu pamungkas can ‘nepi ka tungtungna,’ sarta Mikael can ngadeg. Kakawasaan pamungkas ieu anu nincak-nincak para suci dipintonkeun dina Wahyu 13:11-18. Bilanganana nyaéta 666.” James White, *A Word to the Little Flock*, 8.

Nalika Smith ngenalkeun anu ku anjeunna disebut “cahaya anyar” ngeunaan perkara “kakuatan panungtung dina Daniel pasal sabelas,” James White ningali panerapan Smith éta lain minangka cahaya anyar, tapi minangka serangan kana dasar-dasar. Pasualan ngeunaan Roma salaku raja kalér dina Daniel pasal sabelas anu lumangsung antara Uriah Smith jeung James White miboga sipat-sipat husus, anu ku urang, salaku murid-murid nubuat, kudu dihiijikeun jeung pasualan-pasualan séjén dina sajarah Adventis ngeunaan lambang Roma.

Salah sahiji sipat éta nyaéta diasupkeunana hiji tafsir pribadi. Sipat anu séjén nyaéta yén panerapan tafsir pribadi éta merlukeun dipulasna tata basa anu basajan, sabab Smith lain ngan saukur teu maliré yén unggal sipat nubuatan dina ayat tilu puluh genep nujul ka Roma, tapi anjeunna ogé teu maliré yén struktur gramatikalna nuntut supaya raja dina ayat tilu puluh genep téh kudu raja anu sarua jeung anu dipidangkeun dina petikan saméméhna.

Nu séjén nyaéta yén tafsiran pribadi éta mangrupa panolakan kana bebeneran-bebeneran dasar. Nu séjén nyaéta yén éta ngagambarkeun panolakan kana kawenangan Roh Nubuat. Ciri séjénna nyaéta

yén pamadegan munggaran anu cacad ngeunaan Roma bakal ngabalukarkeun hiji modél nubuatan anu henteu ngidinan hiji jalma pikeun ngajaga pakeanana nalika maranéhna ngadeukeutan kana panutupan mangsa pamariksaan manusa. Nu séjén nyaéta kasadiaan pikeun ngamajukeun tafsiran pribadina di hareupeun umum. Nu séjén deui nyaéta yén tafsiran pribadi éta salawasna diidentifikasikeun minangka cahaya anyar. Sakabéh sipat ieu kagambarkeun dina sawala kiwari ngeunaan “garong-garong ti bangsamu.”

Nalika pasulayan panungtung Roma, anu dilambangkeun ku pasulayan kahiji Roma anu ngaidéntifikasi “nu ngarompok umat maneh,” di hijikeun jeung garis nubuatan tina pasulayan Uriah Smith jeung James White, urang bakal ningali yén hiji golongan bakal ngawangun modél nubuatan maranéhna dumasar kana tafsir pribadi, anu nolak bebeneran dasar.

Pangnolakan kana bebeneran-bebeneran dasar téh sacara otomatis nandakeun pangnolakan kana kawibawaan Roh Nubuat, anu kalawan pageuh pisan ngabéla éta bebeneran-bebeneran dasar. Golongan éta ogé bakal daék nampilkeun pamadegan maranéhna sacara umum, henteu paduli kana sagala kaprihatinan anu bisa dikedalkeun ngeunaan pangaruh anu mungkin dipiboga ku pangajaran éta ka umat Allah di sakuliah dunya.

Sanggeus taun 1844, dina generasi kahiji Adventisme, mucunghul deui hiji pasulayan ngeunaan Roma. Pasulayan éta terus dipanaskeun nepi ka pamadegan palsu éta ditarima dina generasi katilu Adventisme. Urang baris nalungtik pasulayan ngeunaan “daily” minangka nu kaopat tina genep garis anu ayeuna keur urang tinimbangan dina modél line upon line.

Tapi saméméh urang ngangkat garis kaopat tina pasulayan-pasulayan Roma, kudu diinget yén dina tulisan saméméhna, waktu urang keur ngécéskeun ayat kasapuluh tina Daniel pasalABELAS, urang nyatakeun, “Ayat kasapuluh ogé sacara langsung ngahubungkeun ‘tujuh kali’ dina Imamat dua puluh genep jeung sajarah anu disumputkeun, tapi garis bebeneran éta aya di luar naon anu keur urang paparkeun di dieu.”

Uriah Smith nyaéta pamingpin dina nampik tujuh kali dina taun 1863. Anjeunna geus nampik paningkatan pangaweruh ngeunaan perkara éta anu ditepikeun dina tulisan-tulisan ngeunaan éta jejer, anu ditulis ku Hiram Edson jeung diterbitkeun dina Review dina taun 1856. Implikasi yén Smith pakait jeung hiji gerakan anu ngawanohkeun tujuh kali, tapi anu satuluyna nampik paningkatan pangaweruh ngeunaan éta jejer anu sarua, ogé teu kaasup kana jejer ngeunaan ciri-ciri bubukana Smith ngeunaan naon anu diklaimna minangka cahaya anyar dina jejer raja ti kalér; tapi nalika urang nyindekkeun tinjauan urang ngeunaan garis pasualan-pasualan Adventis ngeunaan Roma, urang bakal balik deui boh kana pentingna ayat kasapuluh tina Daniel pasalABELAS, boh ogé kana naon anu diwakilan ku panolakan Smith kana seratan Laodikea anu sumping dina taun 1856 bareng jeung paningkatan pangaweruh ngeunaan tujuh kali.

“Kapercayaan urang ngeunaan amanat malaikat kahiji, kadua, jeung katilu éta leres. Tanda-tanda tonggak anu agung anu geus urang lalampahan téh teu tiasa digoyangkeun. Sanajan pasukan naraka bisa waé narékahan nyabut éta tina pondasina, sarta bungah dina sangkaan yén maranéhna geus hasil, nanging maranéhna henteu hasil. Ieu tihang-tihang bebeneran nangtung pageuh saperti pasir-pasir langgeng, teu kagoyahkeun ku sagala upaya

manusa anu di hijikeun jeung upaya Iblis katut pasukanana. Urang bisa diajar loba, sarta sakuduna terus-terusan nalungtik Kitab Suci pikeun mastikeun naha ieu perkara-perkara téh kitu ayana.” Evangelism, 223.

“Tetenger-tetenger gedé tina bebeneran, anu némbongkeun ka urang tempat urang dina sajarah nu buat, kudu dijaga kalayan taliti, supaya ulah diruntuhkeun, tuluy digantikeun ku téori-téori anu bakal mawa kabingungan tibatan cahaya anu sajati.” Selected Messages, buku 2, 101, 102.

“Dina waktos ieu, bakal loba upaya dilakukeun pikeun ngagoyahkeun iman urang dina perkara tempat suci; tapi urang ulah goyah. Henteu sapin ogé meunang dipindahkeun tina dasar-dasar iman urang. Kabeneran tetep kabeneran. Jalma-jalma anu jadi teu tangtu bakal kabawa hanyut kana téori-téori anu sesat, sarta ahirna bakal manggihan dirina jadi teu percaya ngeunaan bukti-bukti baheula anu ku urang geus dipiboga ngeunaan naon anu disebut kabeneran. Tanda-tanda patok heubeul kudu dipiara, supaya urang henteu leungit pituduh.” Manuscript Releases, volume 1, 55